

עמ"ת 33940/02/14 - נור עודה, עיסאם עודה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 33940-02-14 עודה(עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"ת 37597-02-14
בפני כב' השופט גד גדעון
העוררים
1. נור עודה
2. עיסאם עודה
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר 1 וב"כ - עו"ד אבירם
העורר 2 וב"כ - עו"ד אייל לביא
ב"כ המשיבה - עו"ד ענבל אביב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחד את הדיון בשני העררים.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשע"ד, 23/02/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עררים על החלטות בית משפט השלום הנכבד באילת (כב' השופט ליאור ברינגר), מיום 5.1.14, ומיום 20.1.14.

עמוד 1

בהחלטה הראשונה נקבע כי יש ראיות לכאורה להוכחת האישום נגד שני העוררים, ובהחלטה השנייה נקבע כי ישוחררו לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בירושלים.

העוררים שהינם אחים, נאשמים בהתפרצות לדירה וגניבה מתוכה. הראיות לכאורה כוללות, בין היתר, רכוש שנתפס בביתם ואשר חשוד כרכוש שנגנב במסגרת ההתפרצות, זיהוי על ידי עדת ראייה שנעשה במסגרת מסדר תמונות ודוחות שוטרים.

העורר 2, לא טען במסגרת הדיון היום לעניין הראיות לכאורה.

העורר 1, טען בערר, לראיות לכאורה, וזאת הן בשל שהחיפוש לא בוצע כדין לדבריו, והן בשל פגם בזיהוי בשל כך שהמתלוננת אשר השתתפה במסדרים, זיהתה במסדר נוסף, בו לא הוצגה תמונת העורר, אדם אחר כמבצע העבירה, בהתכוונה ככל הנראה לעורר. במהלך הדיון, לא חזר הסניגור על טענתו לעניין החיפוש.

שני הסניגורים טענו להעדר עילת מעצר, כאשר מדובר בעבירת רכוש יחידה שלא בוצעה בתחכום, ושווי הגניבה אינו רב, וכאשר לעורר 2, אין הרשעות בעברו, ולעורר 1, הרשעה יחידה בעבירות החזקת סם לשימוש עצמו והפרעה לשוטר.

לעניין הראיות לכאורה ביחס לעורר 1 - סבורני כי אכן יש חולשה בתשתית הראייתית ביחס לעורר זה. זאת באשר הראייה המרכזית בעניינו, הינה זיהוי במסגרת מסדר זיהוי על ידי מתלוננת.

הטענה הראשונה שטען הסניגור, התייחסה למסדר בו זוהה העורר, שם ציינה המתלוננת כי שניים מהמצולמים הנוספים דומים לו. טענה זו אין בה להחליש בשלב זה את התשתית הלכאורית, שכן בהמשך, מזהה המתלוננת את העורר לכאורה בוודאות. הקושי עולה מן המסדר האחרון - הרביעי מתוך המסדרים שבוצעו ביחס לחשודים, במסגרתו זיהתה המתלוננת לדבריה, באופן וודאי, את אחד החשודים, כאשר מהשוואת התמונות ומתוך כלל הנסיבות, נראה כי התכוונה שוב לעורר 1.

זאת כאשר תמונתו לא נכללה במסגרת התמונות שהוצגו בפניה.

לא מצאתי הסבר אשר יפתור את הקושי בתיק החקירה. אין בקושי האמור לאיין את התשתית הראייתית הלכאורית, ויתכן שיהיה הסבר בפי המתלוננת וכי בית המשפט יקבל את הזיהוי הראשון, בו זיהתה את העורר כמבצע העבירה, אך סבורני כי יש משקל לקושי האמור, וכי הוא אכן מחליש את התשתית הלכאורית.

אשר לעילת המעצר - היות שהמדובר בהתפרצות לדירת מגורים בצהרי יום, בצוותא, וכעולה מתיק החקירה, גם לאחר הכנה, סבורני כי קמה עילת מעצר, על אף שמדובר בעבירת רכוש יחידה ועל אף שאין לעורר 1, עבר פלילי מכביד, ולעורר 2, אין כלל הרשעות בעברו.

עוצמת עילת המעצר, אינה גבוהה בנסיבות, במידה שתחייב מעצר בית מלא, אך סבורני כי היא מחייבת פיקוח אנושי

במהלך כל שעות היממה.

אינני רואה על פני הדברים מניעה כי העוררים יחזרו לעיר מגוריהם, מקום שיוכלו להציג מפקח מתאים. בשלב זה הוצעו רק אביהם ואחיהם הבכור כמפקחים במהלך כל שעות היממה, וביחס לעורר 2, הוצע גם מעבידו לשעות העבודה בלבד. לא ניתן לסברתי למנות את האב ואת האח הבכור כמפקחים בשלב זה. זאת משום שהאב שוחרר לדברי הסניגור, לפני זמן קצר ממאסר לאחר שהורשע בעבירה של נהיגה בפסילה, ואחיהם הבכור של העוררים, חשוד בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, במסגרת הפרשה האמורה. לא ניתן על כן בשלב זה, להתיר חזרת העוררים לעיר מגוריהם. ככל שיעלה בידם להציג חלופת מעצר הכוללת פיקוח אנושי על ידי ערבים מתאימים בעיר מגוריהם, נראה כי נכון יהיה לבחון את האפשרות בחיוב, וכן נראה כי נכון יהיה לבחון בחיוב שילובם בעבודה בפיקוח מעסיק, ככל שימצא מתאים.

בשלב זה, נכון להורות על הקלת תנאי השחרור במסגרת חלופת מעצר הנוכחית, על ידי צמצום שעות מעצר הבית.

לפיכך, אני מורה על צמצום שעות מעצר הבית במסגרת החלופה, כך שהעוררים ימצאו בתנאי מעצר בית בין השעות 21:00 עד 06:00. ביתר השעות עליהם להיות מלווים על ידי מי מהערבים, כפוף להמצאת מספרי הטלפון של הערבים לב"כ המשיבה, וכאשר על הערבים להיות זמינים לבדיקה טלפונית במהלך כל השעות האמורות.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשע"ד, 23/02/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין